

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie **M. B.**,
skazanego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 lutego 2016r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 lipca 2015r.,
sygn. akt IX Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia
20 stycznia 2015 r., sygn. akt III K [...],
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

odmówić uwzględnienia wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wraz z kasacją złożył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. Wniosek ten jednak na uwzględnienie nie zasługiwał.

Autor kasacji, domagając się „rozważenia” instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. wobec M. B., powołał się na „rodzaj zarzutów przedstawionych zaskarżonemu orzeczeniu, w tym m. in. zarzut bezwzględnej przyczyny odwoławczej”. W tym aspekcie podkreślenia wymaga fakt, że samo wniesienie kasacji nie stanowi ku temu wystarczającej przesłanki, podobnie jak rodzaj i ważkość podniesionych zarzutów. By mogły one stanowić asumpt do wstrzymania wykonania orzeczenia, powinno z nich już *prima facie* wynikać wysokie prawdopodobieństwo ich zasadności. Dopiero spełnienie tego warunku implikowałoby odstępianie, na

podstawie art. 532 § 1 k.p.k., od reguł wykonalności prawomocnych wyroków określonych w art. 9 § 1 i 2 k.k.w.

Oceniając zasadność niniejszego wniosku z uwzględnieniem powyższych uwarunkowań, Sąd Najwyższy nie stwierdził, by zmaterializowały się one w odniesieniu do skazanego M. B.. Wprawdzie pierwszy z podniesionych w kasacji zarzutów dotyczył wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., jednak już w pisemnej nań odpowiedzi przytoczono rzeczową argumentację, nie pozwalającą na uznanie – na obecnym, wszak wstępnym etapie postępowania kasacyjnego – wystarczająco dużego prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Niewątpliwie ten zarzut, jak i kolejny, wymagają szerszej analizy na rozprawie. Niemniej, obecnie nie można przypisać im takich cech, które mogłyby stanowić podstawę do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.

[l.n]